

ca. $\frac{1}{2}$ Mand pr. Td., og begge Forhold ere uheldige.

N. Nielsen: Jeg forstaar fremdeles ikke den ærede Ordfører. (Ordføreren: Saa opgiver jeg det!) Saa, saa opgiver jeg ogsaa at komme til Forstaelse med den ærede Ordfører. Jeg skal kun sige, at for saa vidt der kunde være Tvivl om, hvad der var ment, udtalte jeg det første Gang, da jeg havde Ordet, idet jeg udtrykelig sagde, at overfor det Forhold, hvor man skaar overfor Brugere, der have 1 Td. eller over 1 Td., f. Eks. 15 Skpr. — jeg sagde 1 Td. 7 Skpr. — der er det, vi have Folkeholdet til at udjævne med, og saa se vi ikke, at der er nogen Fare ved at gaa over til dette Forhold i Stedet for at holde os til den halve Enhed, som Flertallet har foreslaaet overfor Hartfornsbrugere op indtil 3 Tdr. Der er ingen Grund til at opstille dette Alternativ: Enten—eller.

Ordføreren (Dalsgaard): Det ærede Medlem mener, at man har Folkeholdet som det subsidiaire Fordelingsobjekt paa Snekastningsbyrden, og saa er der ingen Grund til at nære Frygt for eller have noget imod, at man bestemmer, som Mindretallet foreslaar, at der skal stiges med 1 Td. og maa ikke stiges med mindre fra 1 Td. opad. Dertil vil jeg sige, at der tror jeg ogsaa, at det ærede Mindretal jer fejl i denne Henseende, thi man maa ikke bestemme Forholdet mellem Folkehold og Hartforn anderledes end mindst 1 Mand lig med 1 Td. Hartforn; men de Hartfornsejere, der have under 2 Tdr. Hartforn, have sjældent mere end 1 voksen Mand til Tjende; enten de have 1 eller 2 Tdr. Hartforn, have de sjældent mere, saa den Trøst, den Sikkerhed, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (N. Nielsen) mente, der var deri, at man ogsaa subsidiært kan fordele paa Folkeholdet, den bliver ikke stor; der tror jeg ogsaa, han ser fejl; det Ubillighedsforhold, som kommer til Beje, hvis Mindretalsforslaget vedtages, bliver ikke udlignet ved Folkeholdet.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Jeg forsonde, da jeg før havde Ordet, at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (N. Nielsen), som jeg burde have gjort, thi det ærede Medlems Udtalelse havde en lidt mere almindelig Karakter, saa jeg næppe burde lade den passere uden at gøre et Notat.

Det ærede Medlem sagde, at man kunde forudsætte det Tilfælde ved Omtaalen af

disse Bestikkelser af Snekogeder, at Sogneraadene kunde bære sig saaledes ad, at de valgte Folk, til hvem de ikke havde Tillid, fordi de vilde chikanere dem ved at paabyrde dem denne Bestilling. Det mener jeg, at det bør man ikke forudsætte om et Sogneraad. (Ordføreren [Dalsgaard]: Det er en Mistillidshtring til Sogneraadet!) Tillad mig, jeg skal nok selv sige, hvad jeg vil sige, det kan jeg godt selv finde paa. Jeg tror ikke, man i Folketinget bør forudsætte, at et Sogneraad ikke vil gøre sin Pligt og søge at faa en Bestilling, der skal besørges, beskiftet med en Mand, der ikke eger sig dertil, fordi Sogneraadet vil chikanere den Mand. Nu forudsætter jeg, som sagt før, at det bliver Befolkningens Sag at sørge for, at det rette Forhold kommer til Stede. Er der en Kommune, der har et Sogneraad, der gør noget saadant, og benytter en saadan Fremgangsmaade, saa for tjener Kommunen at have et saadant Sogneraad, naar den ikke søger at faa det afskaffet.

J. C. Christensen: Det er blot et Spørgsmaal til den ærede Ordfører. Jeg har set efter i Tidenden for at sætte mig ind i den Skala, for at blive klog paa den. Det er jo noget, vi en Gang komme til at arbejde med i Praksis. Naar Ordføreren for Flertallet siger, at 9 Skp. komme til at svare det dobbelte af, hvad 1 Td. skal svare, saa vil jeg spørge den ærede Ordfører, hvad han mener om sit Forslag, naar det gælder om at komme ned til 5 Skp.; komme 5 Skpr. saa ikke til at svare det dobbelte af, hvad 4 Skpr. skulle svare efter dette Forslag? Dernæst vil jeg spørge, om det er retfærdigt med denne Hartfornsstala, naar det, som her, foreslaas, at 3 Tdr. Hartforn komme til at svare 6 Dage, og 9 Tdr. komme til at svare 12 Dage (Ordføreren [Dalsgaard]: Det forstaar jeg ikke). Det sidste forstaar den ærede Ordfører ikke; men $\frac{1}{2}$ Td. kan jo efter Forslaget komme til at svare 1 Dag og 1 hel Td. 2 Dage, $\frac{1}{2}$ Td. 3 Dage, 2 Tdr. 4 Dage, $2\frac{1}{2}$ Td. 5 Dage og 3 Tdr. 6 Dage. Saa komme vi til 1 Tds. Stigning og ville ved 1 Tds. Stigning faa $6 + 1 = 7$ Dage og saa fremdeles, derved vilde der jo saa blive en Forfordeling for det mindre Hartforns Bedkommende.

Ordføreren (Dalsgaard): At det sidste er rigtig, kan jeg ikke erkende; men jeg opfattede ikke ganske nøje, hvad det ærede Medlem mente. Efter vort Forslag kan man faa en retfærdig Fordeling, aldeles matema-